

Для управління підприємством використання інформаційних технологій робить будь-яку компанію більш конкурентоздатною за рахунок підвищення її керованості й адаптованості до змін ринкової кон'юнктури. Одними з головних трендів розвитку ІТ-ринку в корпоративному секторі стануть мобільні і хмарні технології. Мобільні бізнес-додатки дозволяють вирішувати важливі завдання і приймати рішення в будь-якій точці земної кулі так само ефективно, як на робочому місці. Хмарна модель допомагає економити на ІТ, знижуючи капітальні витрати і поточні витрати. Використання сучасних технічних засобів автоматизації дозволяє не тільки отримувати оперативну інформацію, але і на її основі приймати оперативні й стратегічні рішення.

Сучасні інформаційні технології відкривають можливість побудови інформаційно-насичених робочих місць та електронних офісів сучасно новою основою творчості, коли одиницею спілкування стає активний інформаційний екран. На основі інформаційних технологій в організаціях створюються різноманітні інформаційні системи, призначені для управління технологічними процесами та системи адміністративно-організаційної типу для обслуговування колективу фахівців, що здійснюють управління підприємством.

Література.

1. Журнал «Forbes» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://forbes.ua>.
2. Журнал «Сети и Бизнес» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.sib.com.ua>.
3. Матвеев М.І. Автоматизовані інформаційні технології в економіці. / М.І. Матвеев, І.Т. Трубілін, В.І. Лойко / - М.: Фінанси і статистика, 2005.
4. Михайловська, О.В. Місце України у світовому процесі розбудови інформаційного суспільства [Текст] / О. В. Михайловська. – Актуальні проблеми економіки. – №12((102)). – 2009. – С. 36–44.

ФОРМУВАННЯ ПОНЯТТЯ СТРАТЕГІЧНА СТІЙКІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА

Гулик А. В., студент

Науковий керівник: Федотова І. В., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Стратегічна стійкість – це «захисні сили» підприємства, основними характеристиками яких є своєчасна реакція на зміни ринку, цілеспрямованість та баланс цілей суб'єкта господарювання з його зовнішнім і внутрішнім середовищем. Дослідження стратегічної стійкості протягом останніх років є досить актуальним питанням. Виходячи з вищесказаного, основною проблемою підприємства на шляху досягнення якомога вищого рівня стійкості є загроза її втрати [1, с. 35].

Головна проблема в дослідженні стійкості підприємства полягає саме в тому, що вона сприймається як здатність і як стан. Як здатність – може бути

стійке економічне становище чи нестійке, як стан – економічна система може мати внутрішній потенціал стійкості. В той же час, сама економічна система (підприємство) при переході від абсолютної нестійкості до абсолютної стійкості не змінюється, змінюється лише її становище відносно зовнішнього середовища або ж змінюється саме зовнішнє середовище [2, с. 57].

Таким чином, стійкість – це не просто здатність і не просто стан системи, а здатність, що проявляється в положенні системи, яке залежить від її відношення до ринкового середовища. Найбільш точним буде поняття автора В. Ячменьова, він вважає, що стійкість у загальному вигляді зумовлена можливостями внутрішніх енергоматеріальних сил елементів організації, які здатні підтримувати її у межах характерної для неї рівноваги і які відповідно дають можливість організації зберігати структуру і виконувати свої функції стійко та надійно [4, с. 43]. Деякі науковці, зокрема К. Нужний, В. Рошин, В. Сумин [3, с. 15–19] ототожнюють стан рівноваги зі стійкістю. Але термін «стійкість» лише пов'язаний із станом рівноваги та не є ідентичним йому за змістом. Стабільність та стійкість як характеристики діяльності підприємства досить близькі поняття. Стійкими підприємство стає завдяки своїй стабільності. Стійкість передбачає постійні зміни в процесі виробничо–господарської діяльності, а стабільність – це стала якісна характеристика.

Враховуючи значний обсяг наукових праць у визначенні сутності поняття «стійкість» доцільним буде визначення стратегічної стійкості підприємства, як здатності підприємства розвивати і зберігати в довгостроковій перспективі конкурентні переваги і гнучку адаптацію до зовнішнього і внутрішнього середовища, з метою досягнення максимальної прибутковості і задоволення потреб суспільства

В умовах динамічного ринкового середовища підприємствам досить важко втримати необхідний рівень розвитку, цьому сприяють жорстка конкуренція та негативний вплив зовнішніх факторів. Тому будь-який суб'єкт, господарювання своїм завданням визначає досягнення – стратегічної стійкості, а вона, в свою чергу, найбільш точно розкриває функції та задачі підприємства щодо протидії негативним факторам ринкового середовища та забезпеченні подальшого ефективного функціонування.

Література.

1. Ареф'єва О. В. Стратегічне забезпечення життєвого циклу підприємства / О. В. Ареф'єва // Актуальні проблеми економіки. – 2008. – № 3(81). – С. 43–50.
2. Галушко В.Б. Механізм забезпечення стратегічної стійкості підприємства: його складові, ознаки та принципи функціонування / В.Б. Галушко // Формування ринкової економіки: зб. наук. праць. – Вип. 21. – К.: КНЕУ, 2009. – С. 57 – 67.
3. Дуброва О.С. Стратегічна стійкість підприємства: складові та напрями її забезпечення / О.С. Дуброва // Вісник Хмельницького національного університету. – 2010. – №1. – Т. 1. – С. 15 – 19.
4. Ячменьова В.М. Стійкість діяльності промислових підприємств [монографія] / В.М. Ячменьова. – Сімферополь: – АРИАЛ. 2010. – 470 с.